

Українські музичні інструменти

Кінець XVIII початок XIX
століття

БАНДУРА

Струнно-щипковий лютневий інструмент крилоподібної форми; Спосіб гри - ковзаючий, глісандоподібний, з широким застосуванням паралельних інтервальних та акордових, паралельних й розхідних гамоподібних зворотів по всьому грифу і приструнках, за винятком (на відміну від кобзи) притискання пальцями струн до грифа.

КОБЗА

- Кобза - український лютнеподібний струнний щипковий музичний інструмент з 4-ма (і більше) парними струнами. Кобза складається з корпусу і грифа, на грифі розташовані 8-10 нав'язаних ладів за допомогою яких на кожній струні можна отримати звуки хроматичної гами. Також були інструменти без ладів. Попередником кобзи є маленький лютневідний інструмент ймовірно тюркського або болгарського походження

БУГАЙ

Бугай (бербениця) - акомпануючий фрикційний музичний інструмент, який за тембром нагадує ревіння бугая. Невеличка діжечка, в якій верхній отвір обтягнуто шкірою. До шкіри в центрі прикріплено пучок конячого волосся. Музикант зволоженими у квасі руками сіпає за волосся і залежно від того, де зупиниться рука, змінюється висота звучання.

ОКАРИНА

- Окарина - назва походить від італійського Ocarina - "гусеня". Її форма зазвичай нагадує голову гусака. Окарина - рід Свистково-сосудоподібної флейти з пристроєм для вдування повітря і декількома отворами. Точну дату народження цього стародавнього музичного інструменту вказати не можливо

ДУДА(ВОЛИНКА)

волинка

(загальноукраїнське - "коза", "дуда", гуцульське - "дудка", "дудки") - відомий широко колись інструмент групи шалмеїв. Зараз зберігся лише на Гуцульщині;

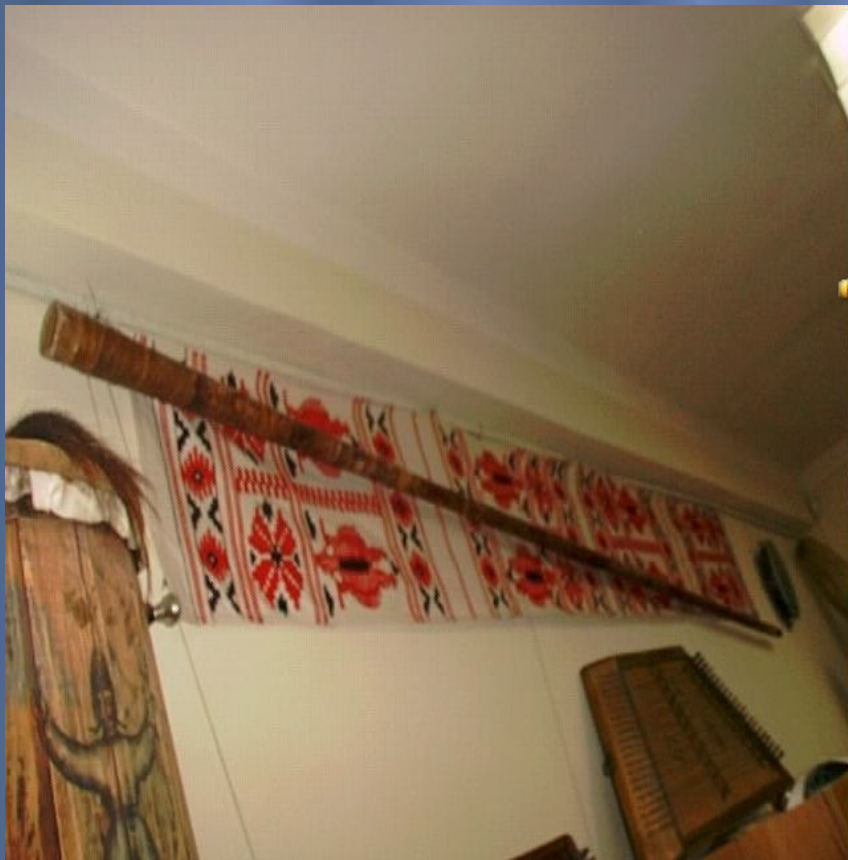
ГУДОК

Гудок — триструнний скомороший музичний інструмент з корпусом грушевидної форми, на якому грали лукоподібним смичком. Під час гри стоячи корпус упирали до грудей, сидячи - ставили на коліно. Мелодію здебільшого грали на одній струні, дві інші звучали як бурдонні, тобто на постійній висоті.

ТРЕМБІТА

трембіта (локально бойківське - "трумбета") - мундштучний сигнальний інструмент лемківських, бойківських та гуцульських пастухів. На Гуцульщині також вживається у весільному, колядницькому, похоронному обрядах;

ЦИМБАЛИ

цимбали (бойківське - цимбал, закарпатське - цимбали). У традиції українців розрізняють два найпоширеніші типи цимбалів: найархаїчніші і, найімовірніше, автохтонного походження - бурдонні (у лемків та бойків) та пізніші і, вочевидь, напливові - мелодичні (на інших територіях України);

КОЛІСНА ЛІРА

Колісна ліра - струнний смичковий інструмент, у якому роль смичка виконує колесо. Корпус глибокий, човно- або вісімкоподібний. На одній, іноді двох струнах грають мелодію, притискаючи струни клавішами, а дві інші струни - бурдонні. Тембр гугнявий, що обумовило переважно сумний, церковно-моралізаторський репертуар

БУБОН

Бубон — дуже поширений ударний музичний інструмент з невизначеною висотою звуку у вигляді обруча, на який з одного боку натягнуто шкіру. У прорізах обруча встановлено малі металеві таріолчки — брязкальця. Відомий з давніх часів. Бубон — це круглий тонкий дерев'яний обруч, з одного боку натягнений шкірою. З протилежного боку натягують жильні струни або дротики, на які підвішують дзвіночки. У спеціальні прорізи монтують металеві брязкальця, що за формою нагадують тарілки від барабана, тільки в мініатюрі.

Презентацію
виконала
учениця 9-В класу
Шевченко Тетяна